

Hudební občasník plzeňské diecéze

Intenzivní kurz na Svaté Hoře

Již druhým rokem vydala se expedice varhaníků na Svatou Horu. Každý z nich, ať už lektor nebo žák, těšil se na úžasnou atmosféru, která tato místo provází a ducha tohoto kurzu prohlubuje. Tentokrát se nekonal kurz jen pro plzeňské varhaníky, ale i pro pražské. Ti se teprve seznamovali a možná i proto se lidé více snažili trávit čas mezi sebou. Ostatně i proto jsme začali společným obědem a pak představením.

Každý den jsme se sešli společně na ranních chválách, nebo jsme podpořili místní úctat na mši svaté v 7 hodin ráno. To hlavně vítali místní kněží, kteří asi nečekali tak velký zájem o bohoslužby. Pokud někdo náhodou přece jen zaspal, mohl se i zúčastnit ranní rozcvičky, skok do výšky přes zábradlí, běh na 200 metrů a skok do dálky do lavice. Musím se přiznat, že jsem se jednou tohoto branného cvičení zúčastnila.

Poté následovala obvyklá snídane, která byla vždy výborná a po ní už jen přednášky. Tento ročník kurzu byl zaměřen hlavně na historii vývoje hudby a kancionálu. Přednášela nám paní M. Schley Reindlová o varhanní literatuře. Po té následoval pan M. Horyna a T. Slavický. Všechny přednášky byly zajímavé a i přes úmorné horko věřím, že si každý z nás něco z toho

odnesl. Pan Horyna dokonce s námi začal nacvičovat staré čtyřhlasé písně.

To byl vlastně další úkol našeho malého společenství, připravit se na dvě velké mše, jednu v sobotu, celebrouvanou plzeňským biskupem Mons. Františkem Radkovským, který přijal pozvání, a poté i nedělní slavnostní mše. Na sobotní nedělní mši nás připravoval pan M. Pospíšil, který nás za neuvěřitelně krátký čas dokázal mši naučit.

Každý den jsme zakončili zkouškou sboru a večerním completoriem.

Také jsme podnikli jeden malý výlet po okolních kostelících. Jedním z nich bylo i působiště Jakuba Jana Ryby v Rožmitále pod Třemšínem. Tento kostelík je krásně znovu zrestaurovaný a jediná věc, které se nedotkla ruka restaurátora, je původní lavice, na kterou kdysi hrával Jakub Jan Ryba. Ve vnitřku varhan se i dochoval jeden ze zápisů o opravě, psaný právě jeho rukou.

Myslím si (a to i podle ohlasů ostatních) že se tento kurz povedl. Naši učitelé v nás dokázali probudit toho správného ducha a pomohli nám dosáhnout té správné atmosféry. Mše svaté, které dovršily naše úsilí, se dočkaly kladného ohlasu, a přes počáteční neúspěchy, kdy pan Pšenička

padal na kolena jen při zvuk málo, málo (asi toho na něj bylo hodně) jsme to snad s čistým štítem zvládli. Vždyť jsme hlavně zpívali a hráli k oslavě Boží a pro radost, která byla znát, a i když se nemůžeme vyrovnat hudbě andělských kůru, přece jen je potřeba snažit se odevzdat Bohu to nejlepší z nás. A to je asi nejdůležitější ponaučení pro varhaníky a umělce, že vše co děláme, činíme ke slávě Boží a musíme se snažit, abychom odevzdávali jen to nejlepší, ale zároveň se nesmíme hroutit, pokud se to zrovna nepovede. Vždyť Bůh je milosrdný.

Terezie Anežka Matějková

ADVENTNÍ PŮLHODINKY 2010

I v letošním roce budou probíhat v katedrále sv. Bartoloměje po celý advent, každou neděli od 15.00, adventní půlhodinky. Chystá se již devátý ročník a interprety budou 28. 11. Jakub Janšta, 5. 12. Miroslav Pšenička, 12. 12. Jaroslav Tůma a 19. 12. Jaroslav Vodrážka. Adventní půlhodinky obsahují varhanní improvizace na adventní témata a čtení z Bible vztahující se k adventní době. Mají poskytnout posluchačům chvíle zklidnění k zamýšlení uprostřed předvánočního shonu a nabízí nejen hudební obohacení, ale mají také pomoci proniknout do pravé atmosféry adventu, který není předčasně naplněn melodiemi koled, je pln očekávání a radostné pokory. Konají se pod záštitou plzeňského biskupa Mons. Františka Radkovského, který též druhou Půlhodinku navštíví a pronese krátké duchovní slovo. Všichni posluchači jsou srdečně zváni.

V ohnisku zájmu plzeňských varhaníků a přátel varhan se v posledních několika letech udržují varhany františkánského kostela Nanebevzetí Panny Marie v centru Plzně. Důvodem zvýšeného zájmu o tento hodnotný nástroj je jeho špatný technický stav, který omezuje jeho plné nasazení v liturgii a zneumožňuje kdysi časté koncertní využití.

Nahlédněme do bohaté historie františkánských varhan. V latinsky psané kronice františkánského kláštera nalezneme zmínku o varhanách pocházejících z doby před postavením nového hudebního kůru kostela r. 1723. Ty byly v r. 1758 důkladně restaurovány a rozšířeny o nový pozitiv k doprovodu sólového zpěvu. U varhan se začaly stále častěji projevovat závady a přestávaly vyhovovat. Proto bylo rozhodnuto postavit varhany nové. Práce byla svěřena tachovskému varhanáři Antonínu Gartnerovi a jeho synu Františkovi. Ti je dostavěli r. 1771 a podle zmíněné kroniky byly ohodnoceny jako „velmi umělecké, nádherného zvuku“. Nástroj měl sedmnáct rejstříků ve dvou manuálech a pedálu a bylo za něj zapláceno 200 zlatých. Varhanář Antonín Gartner z Tachova patří mezi přední barokní české varhanáře, založil varhanářskou dílnu, která se udržela až do počátku 20. století. V druhé polovině 19. století varhanářskou dílnu v Tachově ovšem převzali tehdejší spolupracovníci Gartnerů. Z největších varhan A. Gartnera z r. 1765 zbyla už jen prázdná varhanní skříň na druhé empoře tzv. Wohlmutovy kruchty katedrály sv. Víta v Praze. Z Gartnerovy dílny se zachovaly např. varhany v klášterním kostele v Teplé a v bývalém františkánském kostele v Tachově.

Zvukový ideál barokních varhan však přestával od konce 19. století vyhovovat a tak byly v roce 1905 postaveny nové romantické dvoumanuálové varhany. Nástroj postavěla známá firma Bratři Paštikové Praha Žižkov do umělecky cenné varhanní skříň předchozích varhan Antonína Gartnera. Nové varhany měly pochopitelně kuželkové vzdušnice s pneumatickou trakturou, 2 manuály s pedálem, řadu spojek a kolektivů. I. manuál byl osazen 13 rejstříky, II. manuál 9 rejstříky a pedál 5 rejstříky. Z celkem 27 rejstříků bylo 5 šestnáctistopových hlasů, třináct hlasů osmistopových a dva jazykové rejstříky. Varhany se bohužel příliš nepodařily. Již po 30 letech provozu se jejich technický stav zhoršil natolik, že bylo rozhodnuto o jejich zbourání a stavbě nového nástroje. Výtvarné řešení Gartnerova barokního nástroje ale natolik korespondovalo s architekturou chrámu, že i v tomto případě byly využity prospektové části jeho varhanních skříní.

Dostáváme se tak k současným varhanám, které byly postaveny světoznámou firmou Rieger z Krnova v roce 1935. Poprvé se veřejnosti představily o půlnoční mši svaté 24. (respektive 25.) prosince 1935. Firma Rieger koncipovala svůj nástroj tak, aby vyhověl nejen potřebám liturgickým, ale též koncertním. Varhany mají ve třech manuálech a pedálu celkem čtyřicet znějících rejstříků (12+9+12+7), 6 normálních a 14 oktávových spojek, 2 volné kombinace, 5 pevných kombinací, crescendo-vý válec a další pomocná zařízení. Vzdušnice jsou tak jako u Riegerových tehdejších větších nástrojů „taštičkové“, spojení hracího stolu se vzdušnicemi je řešeno tehdy moderní pneumatickou výpustkovou trakturou. Stroj I. manuálu je umístěn v úrovni prospektu hlavní varhanní skříň, za ním je v žaluziové skříni skryt stroj III. manuálu, za ní pak u podlahy kůru stroj pedálový. Pro II. manuál je využit prostor za Gartnerovým prospektem pozitivu v zábradlí kůru. Hrací stůl stojí bokem k oltáři u boční stěny kůru. Pro pěvecký sbor jsou k dispozici pouze omezené prostory vedle pozitivu v zábradlí a pod dopředu předsunutým prospektem hlavní varhanní skříň. Zadní část hudebního kůru s nádherně vyřezávanými chórovými lavicemi, dříve používaná františkány ke zpěvu hodiněk, je současnými velkými varhanami zcela zastíněna.

Technická i zvuková kvalita nástroje měla velmi dobrou úroveň, dlouhou dobu byla i poruchovost velmi nízká. To vše vytvářelo dobré podmínky pro konání varhanních koncertů, jež se těšily u hudbymilovné plzeňské veřejnosti dlouhá léta velké oblibě.

Plzeň

Na těchto koncertech účinkovali vedle předních tuzemských interpretů často také významní světoví varhaníci, např. J. E. Köhler, G. Schneider, D. Titterington a řada dalších. Z ideologických důvodů však byly koncerty v kostele roku 1972 zakázány. Tradice varhanních koncertů byla obnovena v roce 1990, ale v té době se už začínaly objevovat různé poruchy a o několik let později už nástroj ke koncertním účelům vhodný nebyl a v současné době už pomalu přestává být použitelný k liturgii.

Františkánský kostel je svou polohou v centru města a přitom v klidném místě bez rušivých vlivů dopravy jako stvořený pro konání koncertů pro domácí posluchače i turisty.

K tomu, aby nástroj mohl opět bez omezení sloužit bohoslužebným, ale i koncertním účelům je nezbytné nutné provést jeho generální opravu. Varhany slouží bez zásadních oprav již 75 let, to je na pneumatické varhany téměř neskutečně dlouhá doba. Finanční náklady potřebné k provedení této akce jsou ale při dané velikosti varhan vysoké. Potřebná částka převyšuje možnosti plzeňské farnosti a proto budeme vděční všem, kdo pomohou nést toto nelehké břemeno. Jsme přesvědčeni, že zdárné uskutečnění opravy varhan v chrámu Nanebevzetí Panny Marie bude velkým přínosem pro plzeňskou kulturu a přispěje k obnovení dlouholeté tradice konání kvalitních varhanních koncertů v Plzni.

Prosíme proto všechny, kteří mají rádi varhanní hudbu a kteří si váží kulturního dědictví, aby podle svých možností finančně pomohli zachránit tento nástroj a uvést ho opět do původního dobrého stavu, aby mohl dále sloužit a těšit nás svým krásným zvukem.

Příspěvky je možné také poslat na účet 176 545 151 / 0300

J. Reindl

A CO TY TAM V TÉ PLZNI VLASTNĚ DĚLÁŠ?

Tuto otázku poslední dobou slyším velmi často. Je zajímavé, že mi ji kladou nejen lidé, kteří o hudbě, natož hudbě liturgické, nemají velké zdání, ale i kolegové z oboru, kteří – jak zjišťuji – často nemají představu, jak by mohla skutečná práce regenschorihů vypadat. A tak jsem se rozhodl, alespoň v hrubých rysech nastínit, v čem spočívá mé již osmileté snažení ve funkci regenschorihů v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni, pověřeného metodickým vedením varhaníků a ředitelů kůrů v diecézi. Tak se totiž oficiálně nazývá mé pracovní zařazení.

Když jsem do tohoto zaměstnání nastoupil, rozhodl jsem se, že rok se budu rozhlížet a potom, když budu lépe seznámen se situací, začnu s jakousi rekultivací terénu – bude-li to třeba. Naše plzeňská diecéze, je poměrně mladá a tak jsem prvním člověkem, který nastoupil do této funkce. To sebou přináší mnoho obtíží, neboť člověk vše buduje, jak se říká, „na zelené louce“, na druhou stranu není zatížen zažitými stereotypy, jež je často velmi obtížné překonat.

Když jsem se po roce rekognoscace terénu rozkoukal, zjistil jsem, že mnoho věcí v Plzni velmi hezky funguje. Bylo zde mnoho slušných sborů, fungovala zde tradice sborových Setkání a bylo zde mnoho lidí, ochotných dělat hodnotnou liturgickou hudbu. Mé předsevzetí bylo, nechat vše co již existuje fungovat dál, podporovat a formovat to. K tomu všemu jsem chtěl navíc nabídnout další možnosti rozvoje. Aby to mohlo být uskutečněno systematicky, vytvořil jsem jakousi strukturu práce. Sepsal jsem si, co by asi mělo v každé diecézi být a fungovat a to jsem začal pomalu budovat a rozvíjet. Samozřejmě, že jsem se mnohokrát vydal slepou uličkou, ale osvědčilo se mi začínat věci z malého zárodku a přirozeně je rozvíjet, aby se z nich stala statná rostlina s pevnými kořeny. Struktura činnosti vypadá tedy nyní takto:

FORMACE HUDEBNÍKŮ PLZEŇSKÉ DIECÉZE:

- vzdělávání
  - setkání sborů
  - komunikace s hudebníky diecéze - web, Občasník
  - Hudební archiv, kompozice nových liturgických skladeb
    - plzeňská odbočka Společnosti pro duchovní hudbu
    - OPS Ars christiana
- HUDBA V KATEDRÁLE
- liturgická hudba
  - koncertní, hudebně-evangelizační akce

Vzdělávání hudebníků považuji za nejdůležitější složku činnosti. Formování hudebníků jsem začal organizováním kurzu sbormistrů. Proběhlo pět ročníků těchto kurzů. Byly to vždy 3 soboty během roku a probíranými tématy bylo dirigování – vedení sboru, gregoriánský chorál, liturgika, roráty a jejich interpretace atd.

Vždy bylo mým cílem vytvořit systematický kurz pro varhaníky – regenschorihů. Tato příležitost se naskytla v souvislosti s možností zaměstnat výbornou varhanici, plzeňskou rodačku MgA. Markétu Schley-Reindlovou. To se zdařilo a od roku 2009 zde funguje dvouletý, periodicky se opakující kurz pro varhaníky. V červnu tohoto roku bude končit první běh kurzu a začínat kurz další. Navštěvuje jej 21 varhaníků z celé plzeňské diecéze a nabízí komplexní formaci pro chrámové hudebníky. Frekventanti mají individuální hodiny varhan, liturgické hry a improvizace, výuku zpěvu a v rámci hromadného vyučování se seznamují s liturgikou, gregoriánským chorálem, organologií, hudební teorií, dirigováním, dějinami hudby a varhanní literatury a dalšími obory.

Již od roku 2005 vyučuje při Biskupství plzeňském zpěv MgA. Petr Strnad. Nabízí výuku zpěvu a správného způsobu mluvy pro kněze, žalmisty a zpěváky chrámových sborů. Celkem se zde vzdělává přes 40 zpěváků. Výuku navštěvují i studenti kurzu varhaníků a též i biskup plzeňský Mons. František Radkovský.

Mám velkou radost, že se mi podařilo – což je úplně čerstvá věc – zajistit pro kurz varhaníků odpovídající prostor a varhany k výuce. Díky prostředkům z grantu, jež poskytla Diecéze Regensburg se podařilo zakoupit varhany systému UNIT a zrekonstruovat sál v prostorách františkánského kláštera v Plzni, kde bude nyní výuka probíhat.

Každoročně, vždy druhou sobotu v říjnu, se koná Setkání sborů plzeňské diecéze. Letos to byl již 12. ročník. Akce má sloužit k setkání a výměně zkušeností mezi sbormistry a zpěváky sborů, motivační sborů k další liturgické činnosti a též k jejich kultivaci. Je možné říci, že tento účel, i dle svědectví nezaujatých posluchačů odjinud, se daří. Při některých ročních se účastnilo přes 20 sborů, nyní se jejich počet pravidelně pohybuje kolem patnácti. Koná se vždy sudé roky v Plzni, liché v jiných místech diecéze, v Chebu, Boru u Tachova, příští rok pravděpodobně v Domažlicích. Součástí programu je společná mše sv., sólová přehlídka

sborů a závěrečný společný koncert všech zúčastněných sborů. Každoročně vzniká nahrávka pro účastníky a v roce minulém, kdy společný koncert byl věnován provedení Rorátů za doprovodu souboru Ritornello, vznikla jejich živá nahrávka na CD, jež bylo distribuováno jako příloha časopisu Monitor.

Uvědomuji si, že bez komunikace nemůže nic uspokojivě fungovat. Proto jsem se snažil již od počátku vytvořit jakýsi katalog hudebníků diecéze, aby bylo možné s nimi komunikovat a reagovat na jejich potřeby. Tato moje snaha se několikrát opakovala a snažil jsem se o to různými způsoby. Bohužel na výzvy většina varhaníků a bohužel i kněží nereaguje a není možné tuto věc klasickými prostředky (dotazník apod.) uskutečnit. Řešením by asi bylo vytvoření místa jakéhosi moderátora, který by se pohyboval v terénu a o nedělich zjišťoval kdo, kde a jak hraje a získával kontakty. Dále by zajišťoval žáky pro kurz varhaníků, totiž hledal ve farnostech, kde varhaníka nemají vhodné kandidáty pro dozdělení v kurzu. Následně by pomáhal, aby absolventi kurzu opravdu ve farnostech diecéze po absolvování kurzu aktivně působili. To je ale nyní spíše otázka budoucího vývoje. O co se však snažím: vydávat alespoň dvakrát ročně Občasník, který máte právě v ruce a ve fázi zrodu jsou i webové stránky o hudbě diecéze s informacemi okolo hudby v diecézi.

Za důležité považuji též vybudování kvalitního notového archivu pro potřeby hudebníků diecéze. Měl by obsahovat notové materiály pro sbory i varhanní literaturu, využitelnou k použití při liturgii. Z prostředků získaných z grantů, především od organizace Renovabis, se mi podařilo zakoupit poměrně velké množství varhanní literatury, která slouží k výuce varhaníků kurzu. Byl též upraven nevelký prostor v areálu františkánského kláštera, který jako archiv slouží. Nejbližším úkolem je nyní vyrobění skladovacích polic a vytvoření soupisu archiválií.

Úkolem každého kateřálního regenschorihů by měla být i tvorba nových liturgických skladeb. Za dobu mého působení se mi podařilo vytvořit Proprium k P. Marii pro sbor a varhany, které jsme v katedrále provozovali vždy 1. 1. na Slavnost Matky Boží P. Marie. Zkomponoval jsem též hudbu ke svěcení oltáře katedrály sv. Bartoloměje pro sbor, dětské a mužské sólo, varhany, žestě, tympany a zvony. Fanfáru k 10. jubilejnímu Setkání sborů, Fanfáru k příležitosti 70. narozenin biskupa Mons. Františka Radkovského pro žestě a var-

hany, Slavnostní Nešpory, dále množství úprav k sborovým skladbám pro žestě a další varhanní skladby a drobnější dílka.

Pro zajištění organizační a ekonomické stránky všech aktivit, byla založena plzeňská odbočka Společnosti pro duchovní hudbu. SDH nám mnohokrát pomohla s finančním zajištěním Setkání sborů, Rorátů, Adventních půlhodin a dalších akcí. Ze stejného důvodu vznikla i OPS Ars Christiana. Založilo ji společně Biskupství plzeňské a Korandův sbor, což je důkazem toho, že v Plzni velice hezky funguje ekumenická spolupráce. Mimo jiné např. evangelici zpívají v katolických sborech a naopak. Ars Christiana pomáhá získat prostředky z grantů a organizuje Plzeňský varhanní festival, Adventní půlhodinky, Benefiční koncerty na opravu varhan u františkánů a další akce.

Další složkou práce regenschoriho je hudba v katedrále, zajištění hudby při pravidelných mších i větších slavnostech, jako jsou různá svěcení, Dny víry, slavnostní Nešpory apod. Při katedrále působí sbor Resonance a katedrální Schola. Tyto dva sbory se na velké svátky spojují a zpívají společně, většinou za doprovodu varhan a žestů. Podařilo se mi založit ještě Scholu Cantorum, což je mužský sbor o cca 10 členech, věnující se zpěvu gregoriánského chorálu. Zpíváme převážně při liturgii v katedrále, ale nárazově účinkujeme i v jiných místech diecéze, výjimečně působíme i koncertně. Začínám též zavádět tradici zpěvu Nešpor, tak jak by to v každé katedrále mělo být, nyní alespoň při velkých Slavnostech liturgického roku. Založil jsem též Literátské bratrstvo, které zajišťuje zpěv Rorátů během adventu při ranních mších v katedrále. V současnosti je členy cca 25 zpěváků, 10 choralistů a 10 hudebníků, včetně našeho hudebního dorostu, nejmladší členkou je sedmiletá flétnistka, dcera jednoho ze zpěváků.

Ke katedrále patří i pořádání koncertů. Proto jsem zorganizoval Plzeňský varhanní festival, který bude mít příští rok již 4. ročník. Součástí festivalu jsou vždy 4 koncerty, přednáška o skladbách hraných při koncertech festivalu a výstava o varhanách. Protože se domnívám, že koncertní akce v katedrále by neměly mít charakter jen koncertní, ale měly obsahovat i složku evangelizační, snažím se organizovat i akce tohoto typu. Jsou jimi například Adventní půlhodinky. Každou neděli v době adventní od 15.00, nepřetržitě již devátým rokem, zaznívají v katedrále varhanní improvizace význačných českých improvizátorů (J. Tůma, J. Vodrážka, J. Janša a další), spolu se čteními z Bible. Duchovním slovem provází, stejně jako i každoroční autentické provedení Rorátů, vždy pondělí po 1. neděli adventní, od souboru Ritornello a plzeňských literátů, plzeňský biskup Mons. František Rad-

kovský. Zbrusu novou záležitostí pak je snaha o zavedení Varhanních čtvrthodinek k modlitbě a meditaci, které se budou konat vždy 1. neděli v měsíci před hlavní farní mší sv. v katedrále od 10:15 do 10:30. Tato aktivita souvisí i s tím, že do presbytáře katedrály byl před rokem deponován varhanní pozitiv z právě rekonstruovaného plzeňského kostela U Ježíška, který bude pro tyto Čtvrthodinky, stejně jako pro Roráty a další akce využíván.

K mé práci patří např. i spolupráce s organology, pomoc s organizací a zajišťováním prostředků pro opravu varhan u františkánů a spousta dalších činností, které nejsou na první pohled vidět.

Na závěr chci ze srdce poděkovat všem spolupracovníkům a dobrovolným pomocníkům, zpěvákům, sbormistrům a hudebníkům, se kterými spolupracuji a kteří nezištně se všemi výše uvedenými aktivitami pomáhají. Bez nich by se většina z toho vůbec nemohla uskutečnit. Patří jim veliký dík. Doufám, že jim tato činnost, stejně jako i mě, přináší radost a uspokojení z hezkého společenství mezi námi a příjemné spolupráce.

Velmi děkuji a těším se na další příjemně strávené okamžiky při bohu libé a smysluplné činnosti.

MgA. Miroslav Pšenička

KURZ PRO AMATÉRSKÉ CHRÁMOVÉ HUDEBNÍKY PLZEŇSKÉ DIECÉZE

Vážení hudebníci plzeňské diecéze. Při Biskupství plzeňském již několik let funguje dvouletý kurz pro amatérské chrámové hudebníky plzeňské diecéze. V příštím školním roce bude otevřen jeho další běh. Výuka se bude konat v Plzni od září 2011 ve dvouletém cyklu o víkendech (pátek + sobota) a bude zahrnovat jak individuální, tak kolektivní a skupinovou výuku oborů, potřebných pro vykonávání služby varhaníka, sbormistra a regenschoriho: varhany, improvizaci, zpěv, hudební teorii, nauku o varhanách, liturgiku, sbormistrovství a gregoriánský chorál. Přijímací zkoušky proběhnou na přelomu února a března, přesto bychom rádi již v tuto chvíli zjistili, kolik uchazečů má zájem o přijetí do kurzu. Uchazečům tak budeme moci s předstihem oznámit požadavky k přijetí do kurzu, případně i poradit, kde si mohou potřebné vědomosti do přijímacích zkoušek doplnit.

Informujte nás prosím co nejdříve o svém zájmu absolvovat kurz na adrese: MgA. Miroslav Pšenička, Františkánská 11, Plzeň 301 00, e-mail pšenicka@bip.cz, tel. 377 226 098.

Těšíme se na Vás!

SETKÁNÍ CHRÁMOVÝCH SBORŮ PLZEŇSKÉ DIECÉZE LETOS PODVANÁCTÉ

Každoročně v sobotu na začátku října se plzeňská katedrála sv. Bartoloměje či některý z jiných větších kostelů plzeňské diecéze rozezní na celý den melodiemi a zpěvem duchovní hudby nejruznějších období a autorů. V té době totiž už několik let pravidelně probíhá Setkání chrámových sborů plzeňské diecéze.

Nejinak tomu bylo i letos. Už od rána mezi katedrálou a plzeňským biskupstvím pobíhali zpěváci a hudebníci ze všech koutů diecéze, někteří s hudebními nástroji, jiní s partiturami v ruce. Jednotlivé skupinky využívaly dopolední čas k posledním zkouškám, takže se zpívalo a dirigovalo nejen v chrámové lodi, ale i třeba na dvorku či chodbách biskupského úřadu.

Letošní Setkání chrámových sborů plzeňské diecéze proběhlo ve znamení čísla 12. Jednalo se totiž o dvanáctý ročník a zúčastnilo se přesně dvanáct sborů. Jen termín konání se trochu vymyká – 9. říjen 2010.

Všech dvanáct sborů se představilo na odpolední přehlídce, kde mělo každé hudební těleso deset minut na přednes ukávek ze svého repertoáru. Vystoupily tu sbory, které působí již mnoho let, jako např. plzeňské scholy od redemptoristů a od katedrály sv. Bartoloměje, jejichž existence se datuje od 80. let minulého století, ale převážnou většinu tvořily sbory mladší, zhruba desetileté. Je třeba vyjádřit obdiv k rozsahu repertoáru jednotlivých těles, i těch, které nemají příliš členů či právě ideální zázemí.

Přehlídku zahájil Touch of Gospel, plzeňské hudební těleso, které se zaměřuje na gospelovou hudbu. Mimořádný potlesk sklídily mladé zpěvačky z dětského pěveckého sboru Ševel z Volyně, stejně tak sólový zpěv Jana Frause ze Scholy od redemptoristů a gregoriánský chorál Scholy Cantorum Pilsensis.

Po přehlídce následovala mše sv. celebrovaná biskupem Mons. Františkem Radkovským, který velmi kladně ohodnotil práci sbormistrů a členů jednotlivých sborů a zdůraznil potřebnost interpretů duchovní hudby jak při liturgii, tak při samostatných koncertech.

Setkání vyvrcholilo společným zpěvem všech zúčastněných, kdy se v podání více než stovky hlasů nesly katedrálou sv. Bartoloměje skladby z Božanova či Prachatického kancionálu či Bud Tobě sláva od G. F. Händla. S účinkujícími i s návštěvníky se pak rozloučil Miroslav Pšenička, regenschori od katedrály a hlavní organizátor setkání, monumentálním varhanním přednesem Toccaty a fugy d moll J. S. Bacha.

Alena Ouředníková